

דף סט:

עין משפט ג.ד. או"ה סימן שדמ פעיף א

א. ההולך במדבר ואינו יודע מתי שבת מונה שבעה ימים מיום שנתן אל לבו שכחתו^ו, ומקדש השביעי^ז בקידוש והבדלה, ואם יש לו ממה להתפרנס אסור לו לעשות מלאכה^ח עד שיכלה כל מה שיש לו ואז יעשה מלאכה כל יום^ט כדי פרנסתו מצומצמת, ואפי' ביום שמקדש בו. ומותר ללכת בכל יום אפי' ביום שמקדש בו^י.

עין משפט ה. או"ה סימן שדמ פעיף ב

ב. היה יודע שהיום הוא יום רביעי ליציאתו אבל אינו יודע באיזה יום בשבוע יצא^כ, מותר לו לעשות מלאכה כל מה שירצה ביום שמיני ליציאתו שביום זה יצא מביתו ובודאי לא יצא ביום שבת, וכן על זה הדרך ביום ט"ו ליציאתו וביום כ"ב ליציאתו הם חול גמור.

ו. שבת ס"ט מימרא וברייתא, וה"ה בנשבה בין העכו"ם ואינו יודע מתי יום השבת הדין כן.

ז. ואותם הגרים בקוטב הצפוני או הדרומי שהיום מתארך חודש או חודשים ואפי' ששה חודשים יש להם למנות ששה ימים של כ"ד שעות שלנו ואח"כ שובת, ועיין בסי' רס"א אות י"ט, כה"ח אות ב'. ויום שנתן אל לבו שכחתו הוא בכלל מנין הששה. ב"ח.

ז. לזכרון שלא תשכח שבת ממנו, ב"י בשם רש"י. ומשמע דלענין תפלה יתפלל כיום חול ואפי' הזכרת שבת לא יזכיר בה דאם אינה שבת נמצא שהוא שקרן בתפלתו, אך יש חולקים ואומרים שיש לו להתפלל של שבת אך מוסף לא יתפלל, כה"ח אות ה'. ותפילין לא יכרך עליהם בכל ימות השבוע משום ספק ברכות, אך יניחם גם ביום שבת לפי חשבוננו, ויש חולקים דלא יניחם. כה"ח אות ו'. ואם אין לו יין ולא פת יקדש בתפלה, אבל באמירת ויכולו לבד לא הוי קידוש, כה"ח אות ז'.

ח. הגם שרוב הימים הם חול השבת דינו כקבוע וכמחצה על מחצה, מ"א ס"ק א'.

ט. משום פקוח נפש וע"כ אסור לעשות ממה שצריך לאותו יום. ואם יכול לעשות מלאכתו ע"י א"י או לקנות בכסף אסור לו לעשות מלאכה כלל, כה"ח אות י"ב. ועיין שם באות י"ד בענין ימים טובים איך לנהוג.

י. כדי לצאת מהמדבר והספק שיש לו כמה שיותר מהר, ואפי' כמה פרסאות לפי שתחומין מדרבנן ואפי' למ"ד דאורייתא כיון שאין בזה חיוב סקילה לא החמירו בו כ"כ המ"מ והר"ן.

כ. צ"ל שמיד למחרתו שכח איזה יום בשבוע היה ליציאתו, כה"ח אות כ"ג.